

så vælger. Alt sammen for at styrke og effektivisere Unionen, hedder det.

Der skal vælges en formand for Rådet. Han eller hun kan så genvælges for en periode på 2½ år. EU skal have sin egen udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske minister.

Sammen med andre vedtagelser sker der en centralisering af magt og indflydelse i Kommissionen. Igen for at effektivisere Unionen.

Der foretages et stort ryk med hensyn til, at der nu på 26 områder – 26 områder – skiftes fra enstemmighed til kvalificeret flertalsafgørelser. Igen for at Unionen skal kunne handle.

Unionen får status som juridisk person. Dermed ophører det mellemstatslige princip i realiteten, specielt på det retlige område erstattes dette med flertalsafgørelser. Igen mere effektiv Union.

Der skrives en EU-forfatning ind i den nye traktat, som bliver en slags grundlov for hele Unionen, og som i princippet har forrang for den danske grundlov, hvorfor vi er enige i, at ændring må ske i henhold til grundlovens bestemmelser om grundlovændringer.

I det hele taget må man sige, at der er tale om det, som tilhængerne kalder en effektivisering af Unionen, men som jeg vil tillade mig at kalde en afdemokratisering og en styrkelse af de centrale beslutningsprocesser i Kommissionen, i Rådet, i embedsværket og i Parlamentet.

Der sker efter vores opfattelse ingen afgørende forbedringer i forhold til demokrati, åbenhed, aktindsigt. Heller ingen form for oprydning og begrænsning i de over 300 EU-komiteers stigende magt og indflydelse. Her er det sådan, at der i stigende grad tages beslutninger, lavelse love, som ingen uden for regeringer, EU-parlamentarikere, EU-embedsmænd eller lobbyister har nogen indflydelse på.

Der er kommet noget, jeg vil næsten sige, ja, flabet, over for de europæiske befolkninger og de nationale parlamenter, når man præsenterer et borgerinitiativ i EU-landene som en demokratisk nyskabelse, hvor befolkningerne skal kunne opfordre Kommissionen til at fremsætte en retsakt. Man skal bare indsamle 1 million underskrifter på den anmodning, oven i købet med en klausul, da opfordringen skal komme fra et betydeligt antal medlemslande. Så kan man altså opfordre Kommissionen. Skal man le eller skal man græde over et sådant forslag til demokratisering?

Af samme skuffe er forslaget om at styrke de nationale parlamenter over for Kommissionen.

Hvis mindst en tredjedel af de nationale parlamenter protesterer mod et eller andet forslag fra Kommissionen, så er Kommissionen nødt til at genoverveje forslaget, eventuelt ændre det. Men Kommissionen kan også bare beslutte sig for at genfremsætte det igen uforandret. En demokratisk forbedring – stort spørgsmålstegn!

Der opstilles heller ikke krav og betingelser over for den stadig voksende lobbyisme i EU-systemet og dets omegn. Den nuværende udvikling begunstiger dem, som har professionelle lobbyister og kontakter helt ind i systemet, dvs. de store selskaber, dem, som i høj grad har produkter, der skal godkendes og fremmes, også selv om de skulle indeholde lidt gift, som eventuelt går i grundvandet, eller hvad der nu kunne være af utilsigtede, går jeg ud fra, bivirkninger.

I sammenhæng med dette sættes der ikke spørgsmålstegn ved hele den markedsliberalistiske dominans i hele EU-politikken, der skal arbejdes videre med, og privatisering, hvad enten det gælder trafikken eller offentlige institutioner, for det er jo et marked, som det hedder i markedsliberalismen.

Samarbejdet om en fælles europæisk oprustning og krigsproduktion af EU-landene har jeg være inde på, og det sker jo med henblik på at skabe en effektiv rustningsproduktion med en dertil hørende hær.

Vi ved, at hele landbrugspolitikken stort set skal fortsætte uændret med en milliardstor landbrugsstøtte. Det har vi sidst set bekræftet på WTO-mødet i Cancún, hvor EU var den store forhindring for en nedskæring af landbrugsstøtten.

Der er ingen krav om principielle ændringer eller krav om dette i konventudkastet, for dette udkast handler om, hvordan man mest muligt skal styrke Unionen, dens institutioner, dens embedsmandsværk og Parlamentet. Den handler meget lidt om indhold i Unionen.

Kl. 14.20

Der sættes ikke spørgsmålstegn ved vedtagne grundholdninger om markedets forrang for miljøet, ved den monetaristiske økonomiske politik, ved de uhørte summer, som postes ud i perspektivløse landbrugssubsidier. Der er ikke et opgør med spild af penge, med svindel og korruption, som eksisterer i embedsværket og i Kommissionen.

Derfor fremsatte Enhedslisten jo også allerede i foråret en række helt konkrete forslag, som gik til angreb på de mange udemokratiske tilstande i Unionen, som opfordrede regering og Folke-